

Wychowanie Fizyczne kl. VIac chł.

Temat: Zasady fair play w uni-hokeju.

Cele:

- popularyzacja uni-hokeja
- znajomość zasad fair-play

Unihokej (uniwersalny hokej) to stosunkowo nowa gra drużynowa. W latach pięćdziesiątych powstała w USA, gdzie młodzież grała w nią przy pomocy kijów i krążka. W latach siedemdziesiątych dotarła do Szwecji, spopularyzowana przez studentów, i tam stała się bardzo powszechna w szkołach i klubach. W tym kraju w unihokeja grają miliony ludzi. W roku 1986 utworzono międzynarodową federację – International Floorball Federation (IFF). Obecnie skupia ona ponad 20 krajów z całego świata, m.in. Polskę. W Polsce, dzięki Ewie i Rogerowi Żółtowskim z Gdyni, unihokej propagowany jest od 1991 r. Odkryto się wiele turniejów i festiwali unihokeja o zasięgu lokalnym i ogólnopolskim. Zaczęło powiększać się grono zwolenników tej dyscypliny sportu, powstały pierwsze kluby sportowe. W 1995 r. została zarejestrowana Polska Federacja Unihoca skupiająca UKS-y, LKS-y i inne kluby z terenu Polski. W trzy lata później zmieniono nazwę Federacji na Polską Federację Unihokeja – Floorball i od tego czasu Polska jest pełnoprawnym członkiem międzynarodowej federacji IFF, a więc polskie zespoły mogą brać udział w międzynarodowych rozgrywkach. W 1996 r. unihokej został włączony do programu Igrzysk Młodzieży Szkolnej.

Podstawowe zasady czystej gry:

- równość zewnętrznych warunków walki, określaną jako identyczność szans w rywalizacji,
- świadoma rezygnacji z możliwości nieuczciwego zwycięstwa,

- dobrowolne podporządkowanie się przepisom i tradycjom, czyli poszanowanie obowiązujących przepisów i reguł,
- poszanowanie dla przeciwnika w ramach obowiązujących zasad etycznych

Podstawowe znaczenie zasady „fair play” sprowadza do określenia „nie wolno!”. Nie wolno wygrywać w sposób nieuczciwy lub niezbyt czysty.

Zasada „fair play” uczy przede wszystkim:

- tolerancji dla ras, narodowości, religii;
- potrzeby doskonalenia siebie; • pokojowego współistnienia między ludźmi;
- szacunku do innego człowieka;
- dobrowolnego poszanowania i respektowania norm i przepisów określających zasady współżycia społecznego;
- zaufania do innych ludzi i wiary w ich dobro.

Z pewnością zasada „fair play” mogłaby zająć naczelną pozycję we współczesnych nurtach pedagogicznych i edukacyjnych, stanowiąc funkcjonalny element polityki oświatowej XXI wieku.

Przykład czego nie wolno robić w czasie gry:

1. uderzenie w kij przeciwnika (kij przeciwnika można podbić)
2. gra wysokim kijem (podniesienie kija powyżej poziomu pasa)
3. odpychanie, popychanie, przytrzymywanie przeciwnika
4. gra ręką, głową
5. przyjęcie, zatrzymanie piłki w wyskoku
6. trzymanie (blokowanie) ręką lub nogą kija przeciwnika
7. gra w pozycji leżącej, w klęku lub w podparciu na 1 rękę
8. kopnięcie piłki więcej niż jeden raz

9.kopnięcie piłki (podanie nogą) do zawodnika tej samej drużyny

10.rzucanie kijem

11.nie wolno grać bez kija

12.absolutny zakaz atakowania bramkarza

13.zdobycie bramki nogą

Proszę zapoznajcie się z tymi zasadami bo one dotyczą każdej dyscypliny sportowej.